

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 10 november 2016 *

”Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 94/62/EG — Artikel 3 — Förpackningar och förpackningsavfall — Begrepp — Rullar, tuber och cylindrar på vilka produkter av böjligt material är upprullade (’hylsor’) — Direktiv 2013/2/EU — Giltighet — Europeiska kommissionens ändring av förteckningen med belysande exempel i bilaga I till direktiv 94/62/EG — Felaktig tolkning av begreppet förpackning — Åsidosättande av genomförandebefogenheterna”

I de förenade målen C-313/15 och C-530/15,

angående beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, från Tribunal de commerce de Paris (Paris handelsdomstol, Frankrike) och Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike), av den 19 juni 2015 respektive den 1 oktober 2015 som inkom till domstolen den 25 juni 2015 respektive den 8 oktober 2015, i målen

Eco-Emballages SA

mot

Sphère France SAS,

Carrefour Import SAS,

SCA Tissue France SAS,

Melitta France SAS,

SCA Hygiène Products SAS,

Wepa France SAS, tidigare Wepa Troyes SAS,

Industrie Cartarie Tronchetti SpA,

Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL,

Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG,

Kimberly-Clark SAS,

Gopack SAS,

Délipapier SAS,

* Rättegångsspråk: franska.

Scamark SAS,

CMC France SARL,

Schweitzer SAS,

Paul Hartmann SA,

Wepa France SAS, tidigare Wepa Lille SAS,

Système U Centrale Nationale SA,

Industrie Cartarie Tronchetti France SAS,

ytterligare deltagare i rättegången:

Group'Hygiène syndicat professionnel (C-313/15),

och

Melitta France SAS,

Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG,

Délipapier SAS,

Gopack SAS,

Industrie Cartarie Tronchetti SpA,

Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL,

Kimberly-Clark SAS,

Wepa France SAS, tidigare Lucart France,

Paul Hartmann SA,

SCA Hygiène Products SAS,

SCA Tissue France SAS,

Group'Hygiène syndicat professionnel

mot

Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie,

ytterligare deltagare i rättegången:

Industrie Cartarie Tronchetti France SAS (C-530/15),

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna M. Vilaras (referent), J. Malenovský, M. Safjan, och D. Šváby,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 maj 2016,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Eco-Emballages SA, genom L. Koehler-Magne, avocat,
- Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Industrie Cartarie Tronchetti Frankrike SAS, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS, tidigare Lucart France, Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS, CMC France SARL och Group'Hygiène syndicat professionnel, genom N. Chahid-Nourai, J.-M. Leprêtre och C. Boillot, avocats,
- Melitta Frankrike SAS och Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, genom H. Weil och A. de Lalande, avocats,
- Système U Centrale Nationale SAS, genom A. Gossement, avocat,
- Frankrikes regering, genom D. Colas, J. Traband och S. Ghiandoni, samtliga i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom E. Sanfrutos Cano, F. Simonetti, S. Petrova och C. Zadra, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 13 juli 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 1994, s. 10; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004 (EUT L 47, 2004, s. 26) (nedan kallat direktiv 94/62), och giltigheten av kommissionens direktiv 2013/2/EU av den 7 februari 2013 om ändring av bilaga I till direktiv 94/62 (EUT L 37, 2013, s. 10) (nedan kallat direktiv 2013/2).
- 2 Begäran i målet C-313/15 har framställts i ett mål mellan, å ena sidan, Eco-Emballages SA, och, å andra sidan, Sphère France SAS, Carrefour Import SAS, SCA Tissue France SAS, Melitta France SAS, SCA Hygiène Products SAS, Wepa France SAS, tidigare Wepa Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Délipapier SAS, Scamark SAS, CMC France SARL, Schweitzer SAS, Paul Hartmann SA, Wepa France SAS, tidigare Wepa Lille SAS, Système U Centrale Nationale

SA och Industrie Cartarie Tronchetti France SAS. Målet rör de sistnämnda bolagens vägran att erlagga betalning för återvinning för artiklar som de släppt ut på marknaden från och med den 1 januari 2007 och vilka Eco-Emballages anser utgör förpackningar.

- 3 Begäran i mål C-530/15 har framställts inom ramen för en talan om maktmissbruk som väckts av Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS, Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS och Group'Hygiène syndicat professionnel mot den kungörelse som ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (minister för ekologi, hållbar utveckling och energi) antog den 6 augusti 2013 om ändring av kungörelsen av den 7 februari 2012 med exempel på tillämpning av kriterier som preciserar begreppet förpackning i artikel R. 543–43 i code de l'environnement (miljölagen) (JORF av den 27 augusti 2013, s. 14487) (nedan kallad kungörelsen av den 6 augusti 2013).

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 4 I artikel 3.1 i direktiv 94/62 föreskrivs följande:

”I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) *förpackningar*: alla produkter som framställs av material av något slag och som används för att innehålla, skydda, hantera, leverera och presentera varor, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare och konsument. Även engångsartiklar som används i samma syfte skall betraktas som förpackningar.

Förpackningar omfattar endast

- a) konsumentförpackningar eller primära förpackningar, dvs. förpackningar som är utformade på ett sådant sätt att de på försäljningsstället utgör en säljenhet för den slutliga användaren eller konsumenten,
- b) gruppförpackningar eller sekundära förpackningar, dvs. förpackningar som är utformade på ett sådant sätt att de på försäljningsstället omfattar en grupp av ett visst antal säljenheter, oavsett om dessa säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om de endast används som komplement till hyllorna på försäljningsstället; de kan tas bort från produkten utan att detta påverkar produktens egenskaper,
- c) transportförpackningar eller tertiära förpackningar, dvs. förpackningar som är utformade på ett sådant sätt att de underlättar hantering och transport av ett antal säljenheter eller gruppförpackningar för att förhindra skador vid fysisk hantering eller transportskador. Transportförpackningar omfattar inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.

Definitionen av förpackningar skall även grundas på nedanstående kriterier. Artiklarna i bilaga I är belysande exempel på tillämpningen av dessa kriterier.

- i) En artikel skall räknas som förpackning om den uppfyller den ovannämnda definitionen, oberoende av övriga funktioner som förpackningen eventuellt har, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.
- ii) En artikel som är konstruerad och avsedd att fyllas vid försäljningsstället och engångsartiklar som säljs, är fyllda eller är konstruerade och avsedda att fyllas vid försäljningsstället skall räknas som förpackningar, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion.

- iii) Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i förpackningar skall räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästade vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion skall räknas som förpackningar, såvida inte dessa är en fast del av denna produkt och alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

Kommissionen skall, om det är lämpligt, i enlighet med förfarandet i artikel 21, undersöka och vid behov se över de belysande exempel på definitionen av begreppet förpackning som avses i bilaga I. Följande punkter skall tas upp som prioriterade frågor: CD- och videofodral, blomkrukor, rör och rullar runt vilka böjligt material har virats, papper som avlägsnas från självhäftande etiketter och omslagspapper ...”

- 5 I skälen 2 och 4 i direktiv 2013/2 anges följande:

”(2) För att skapa klarhet om rättsläget och harmonisera tolkningen av definitionen av förpackningar är det nödvändigt att se över och ändra förteckningen över belysande exempel, så att ytterligare fall klargörs där gränsen mellan vad som utgör och inte utgör förpackningar fortfarande är oklar. Översynen har gjorts efter uppmaningar från medlemsstaterna och ekonomiska aktörer om att stärka genomförandet av direktivet och skapa rättvisa konkurrensvillkor på den inre marknaden.

...

(4) Den kommitté som inrättats enligt artikel 21 i direktiv [94/62] har inte yttrat sig [om de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv], och kommissionen lade därför fram ett förslag om åtgärderna inför rådet och överlämnade det till Europaparlamentet. Rådet vidtog inga åtgärder inom den tvåmånadersperiod som föreskrivs i artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [(EGT L 184, 1999, s. 23)], och kommissionen lade därför fram förslaget för Europaparlamentet utan dröjsmål. Europaparlamentet motsatte sig inte de föreslagna åtgärderna inom fyra månader från det ovannämnda överlämnandet.”

- 6 I bilaga I till direktiv 94/62, i dess lydelse enligt direktiv 2013/2, vilken bär rubriken ”Belysande exempel för de kriterier som avses i artikel 3.1”, anges följande:

”Belysande exempel för kriterium i

Förpackning

...

Rullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material (t.ex. plastfolie, aluminium, papper) är upprullat, med undantag för rullar, tuber och cylindrar som är avsedda som delar i tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en produkt som en säljenhet

...”

Fransk rätt

- 7 I artikel L. 541–10-II i miljölagen föreskrivs följande:

”I enlighet med principen om utökat producentansvar får det ställas krav på producenter, importörer och distributörer [av produkter som orsakar avfall] eller beståndsdelar eller material som används vid produkternas tillverkning, att de ombesörjer eller bidrar till förebyggande och hantering av avfallet som härrör från dessa produkter.

De producenter, importörer och distributörer som åläggs ovannämnda skyldighet enligt bestämmelserna i förevarande avsnitt, och med förbehåll för nämnda bestämmelser, kan uppfylla sina skyldigheter genom att skapa självständiga system för insamling och behandling av det avfall som härrör från deras produkter eller gemensamt skapa miljöorgan, till vilka de betalar en avgift. De överför sin skyldighet enligt ovan till dessa miljöorgan och ansvarar för organens förvaltning. En producent, en importör eller en distributör som för att ombesörja avfallshanteringen med tillämpning av II i förevarande kapitel har skapat ett godkänt självständigt system för insamling och behandling av avfall eller ett godkänt miljöorgan, anses vara innehavare av avfallet i den mening som avses i förevarande kapitel.

...

Miljöorgan godkänns av staten för en period på maximalt sex år, som kan förlängas, om de visar att de har den tekniska och ekonomiska förmågan att uppfylla de krav som följer av de kravspekifikationer som fastställs genom ett gemensamt ministerbeslut, och efter yttrande från det organ som representerar intressenterna inom sektorn.

...”

- 8 I artikel L. 543–56 i miljölagen föreskrivs följande:

”Varje producent eller importör vars produkter saluförs i sådana förpackningar som avses i artikel R. 543–55 eller, om producenten eller importören inte kan identifieras, den person som är ansvarig för det första utsläppandet på marknaden av dessa produkter, är skyldig att bidra till eller ombesörja hanteringen av allt förpackningsavfall som härrör från produkten, i enlighet med bestämmelserna i artiklarna L. 2224–13–L. 2224–16 i Code général des collectivités territoriales [(den allmänna lagen om regionala och lokala myndigheter)].”

- 9 I artikel R. 543–43 i miljölagen föreskrivs följande:

”I. I förevarande underavsnitt avses med förpackningar alla produkter, oberoende av vilket material de framställs, som används för att innehålla, skydda, hantera, leverera och presentera varor, från producent till användare och konsument. Även engångsartiklar som används i samma syfte ska betraktas som förpackningar.

Definitionen av förpackningar ska även grundas på nedanstående kriterier:

1° En artikel ska räknas som förpackning om den uppfyller den ovannämnda definitionen, oberoende av övriga funktioner som förpackningen eventuellt har, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.

...

Exempel som illustrerar dessa kriterier ska anges i kungörelse antagen av miljöministern.”

- 10 I kungörelsen av den 6 augusti 2013, som ändrade artikel 1 i kungörelsen av den 7 februari 2012, med exempel på tillämpning av kriterier som preciserar begreppet förpackning i artikel R. 543–43 i miljölagen, föreskrivs följande:

”Vad avser kriterium i) i led I i artikel R. 543–43 i miljölagen ges följande exempel:

— nedanstående utgör en förpackning:

...

— Rullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material (t.ex. plastfolie, aluminium, papper) är upprullat, med undantag för rullar, tuber och cylindrar som är avsedda som delar i tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en produkt som en säljenhet.”

Målen vid de nationella domstolarna, tolkningsfrågan respektive giltighetsfrågan och förfarandet vid domstolen

Mål C-313/15

- 11 Bolaget Eco-emballage är ett miljöorgan som godkänts av staten och som har rätt att ingå avtal med företag som släpper ut förpackningar på den franska marknaden, enligt vilka avtal Eco-emballage tar på sig företagens skyldighet att bidra till omhändertagandet av förpackningsavfall från hushåll, mot att företagen betalar en avgift som beräknas på grundval av antalet förpackningar som distribuerats och vikten av råmaterialet som ingår i dessa förpackningar.
- 12 I januari 2013 väckte Eco-emballage en talan mot svarandebolagen i det nationella målet i syfte att med hänvisning till artikel R. 543–43 i miljölagen, som införlivar direktiv 94/62 med den franska rättsordningen, erhålla betalning från dessa bolag av avgifter för hylsor i form av rullar, tuber och cylindrar runt vilka produkter av böjligt material som säljs till konsumenterna är upprullade, såsom plastfolie, aluminiumfolie, toalettpapper eller hushållspapper, vilka dessa bolag har salufört från och med den 1 januari 2007.
- 13 Svarandebolagen i det nationella målet gjorde emellertid gällande att dessa hylsor inte motsvarar definitionen av begreppet förpackning i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 94/62. Svarandebolagen underströk särskilt, för det första, att själva ordet ”förpackning” med nödvändighet hänvisar till något som, även om det inte är omslutande, åtminstone finns på produktens utsida. För det andra varken innehåller eller skyddar en sådan hylsa produkten, eftersom den inte utgör ett yttre hölje till produkten, utan en beståndsdel inuti produkten. För det tredje underströk svarandebolagen att det fram tills nu aldrig har ansetts att hylsan kan utgöra en förpackning, just eftersom den inte omger produkten, såsom bland annat framgår av parlamentsdebatterna angående antagandet av direktiv 2004/12. Under alla förhållanden har direktiv 2013/2 inte godkänts av vare sig Europaparlamentet eller rådet, såsom erinras om i dess ingress, och den utgör därför endast en handledning med exempel utfärdad av kommissionen på egen hand.
- 14 Efter att ha dragit slutsatsen att det långt ifrån råder enighet om att sådana hylsor ska klassificeras som förpackningar, uppmanade vissa av svarandena i det nationella målet Tribunal de commerce de Paris (Paris handelsdomstol, Frankrike) att hänskjuta en fråga till EU-domstolen för att avgöra huruvida artikel 3 i direktiv 94/62 ska tolkas så, att den inbegriper nämnda hylsor.
- 15 Den hänskjutande domstolen erinrade inledningsvis om ordalydelsen i artikel 3 i direktiv 94/62, och konstaterade därefter att direktiv 2013/2, som endast hade ändrat bilaga I till direktiv 94/62, enbart hade godkänts av kommissionen, eftersom den kommitté som inrättats genom artikel 21 i

direktiv 94/62 inte hade avgett något yttrande och rådet hade inte fattat något beslut angående det förslag som kommissionen lagt fram. Den hänskjutande domstolen fann sålunda att artikel 3 endast var exemplifierande, att den inte hade den definitiva karaktär som artiklar i ett direktiv har, och att den således inte hade ändrat den allmänna definitionen av begreppet förpackning.

- 16 Mot denna bakgrund beslutade Tribunal de commerce de Paris (Paris handelsdomstol) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Omfattar begreppet förpackning såsom det definieras i artikel 3 i direktiv [94/62], ’hylsor’ (rullar, tuber, cylindrar) runt vilka produkter av böjligt material är upprullade, såsom papper eller plastfolie, och som säljs till konsumenter?”

Mål C-530/15

- 17 Genom ansökan som inkom den 28 oktober 2013 väckte klagandena i det nationella målet en talan om maktmissbruk vid den hänskjutande domstolen, Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike), med yrkande om ogiltigförklaring av kungörelsen av den 6 augusti 2013.

- 18 Den hänskjutande domstolen har preciserat att kungörelsen av den 6 augusti 2013 införlivar direktiv 2013/2 med fransk rätt, genom att i förteckningen över exempel på förpackningar ta med hylsor, såsom dessa definieras i direktivet. Vidare har den hänskjutande domstolen angett att Eco-Emballage i januari 2013 väckt talan vid Tribunal de commerce de Paris (Paris handelsdomstol) gentemot olika bolag, inbegripet klagandebolagen i det nationella målet, i syftet att fastställa fordringar på grund av upplupna avgifter för hylsor, av samma typ som dem som är aktuella i mål C-313/15, som åtföljer vissa av de produkter som bolagen saluför och att nämnda domstol, genom beslut av den 19 juni 2015 hänskjutit en tolkningsfråga till EU-domstolen angående tolkningen av artikel 3 i direktiv 94/62, vilken återges i punkt 16 i förevarande dom.

- 19 Den hänskjutande domstolen har även angett att för det fall EU-domstolen ger ett nekande svar på den fråga som hänskjutits av Tribunal de commerce de Paris (Paris handelsdomstol) i mål C-313/15, ifrågasätter klagandebolagen giltigheten av direktiv 2013/2 och gör gällande att direktivet utgör ett åsidosättande av innebörden av begreppet förpackning i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 94/62, och ett överskridande av kommissionens genomförandebefogenheter, genom att sådana hylsor tagits med bland exempel på förpackningar.

- 20 Mot denna bakgrund beslutade Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Åsidosätter direktiv [2013/2] det förpackningsbegrepp som anges i artikel 3 i direktiv [94/62] – genom att ’hylsor’ (rör, tuber och cylindrar) runt vilka produkter av böjligt material är upprullade, såsom papper eller plastfolie, och som säljs till konsumenter, inkluderas bland exemplen på förpackningar – och innebär direktivet ett överskridande av de genomförandebefogenheter som kommissionen har?”

Förfarandet vid domstolen

- 21 Domstolens ordförande har genom beslut av den 28 oktober 2015 förenat målen C-313/15 och C-530/15 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av tolkningsfrågan i mål C-313/15

- 22 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 3.1 i direktiv 94/62 ska tolkas så, att hylsor som har formen av rör, tuber eller cylindrar runt vilka produkter av böjligt material är upprullade, och som säljs till konsumenter, utgör förpackningar i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 23 Domstolen påpekar inledningsvis att enligt artikel 1 i direktiv 94/62 syftar direktivet bland annat till att förebygga och minska förpackningars och förpackningsavfalls inverkan på miljön i samtliga medlemsstater och i tredjeland och därmed säkerställa en hög miljöskyddsnivå, bland annat genom att förplikta medlemsstaterna att införa ett system för insamling och återvinning av förpackningar och förpackningsavfall. Såsom framgår av skäl 5 och artikel 2.1 i direktiv 94/62 omfattar direktivet i detta syfte alla förpackningar som släpps ut på marknaden inom Europeiska unionen och allt förpackningsavfall.
- 24 Av detta följer, såsom domstolen redan har slagit fast, att begreppet förpackning ska ges en vid tolkning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2004, Plato Plastik Robert Frank, C-341/01, EU:C:2004:254, punkterna 56 och 57).
- 25 För att utgöra en förpackning i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 94/62 ska en produkt för det första uppfylla de två krav som uppställs i artikel 3.1 första och andra styckena i direktiv 94/62 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2004, Plato Plastik Robert Frank, C-341/01, EU:C:2004:254, punkt 47). För det andra ska produkten motsvara de kriterier som anges i artikel 3.1 tredje stycket i direktivet.
- 26 För att utgöra en förpackning i den mening som avses i direktiv 94/62 ska det enligt det första stycket i artikel 3.1 i direktivet vara fråga om en produkt som används för att innehålla, skydda, hantera, leverera och presentera varor från producent till användare och konsument. Vidare anges det i andra meningen i samma bestämmelse att ”engångsartiklar” som används i samma syfte ska betraktas som förpackningar.
- 27 Domstolen har redan slagit fast att alla tänkbara förpackningsfunktioner inte är kumulativt uppräknade i artikel 3.1 första stycket i direktiv 94/62 (dom av den 29 april 2004, Plato Plastik Robert Frank, C-341/01, EU:C:2004:254, punkt 49).
- 28 Produkten ska även tillhöra en av de tre kategorier förpackningar som räknas upp och definieras i artikel 3.1 andra stycket a–c i direktiv 94/62, nämligen konsumentförpackningar, gruppförpackningar eller transportförpackningar.
- 29 Enligt artikel 3.1 tredje stycket i) i direktiv 94/62 ska vidare en artikel räknas som förpackning om den uppfyller den positiva definitionen av begreppet förpackning i det första och andra styckena i samma artikel 3.1, såvida inte artikeln är en fast del av en produkt och den behövs för att omfatta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans.
- 30 Det ska härvidlag understrykas att det framgår av själva ordalydelsen i sistnämnda bestämmelse att de tre negativa kriterierna som räknas upp är kumulativa. Följaktligen är det endast de artiklar som samtidigt som de uppfyller den positiva definitionen av förpackningar även uppfyller samtliga dessa tre kriterier som inte anses utgöra förpackningar i den mening som avses i direktiv 94/62.

- 31 I förevarande fall kan det konstateras att hylsorna, vilka är artiklar runt vilka produkter av böjligt material är upprullade, såsom plastfolie, aluminiumfolie, eller toalett- eller hushållspapper, motsvarar den positiva definitionen av förpackning i artikel 3.1 första och andra styckena i direktiv 94/62, och att de inte uppfyller kriterierna i den negativa definitionen av detta begrepp, vilka anges i denna artikel 3.1 tredje stycket i.
- 32 Även om det förvisso är korrekt att sådana hylsor inte är ägnade att innehålla nämnda produkter, är det icke desto mindre så att de fungerar som såväl stöd som nystvinda för dessa böjliga produkter och därmed både skyddar och presenterar dessa produkter i den mening som avses i artikel 3.1 första stycket i direktiv 94/62.
- 33 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 42–44 i sitt förslag till avgörande ger hylsorna de produkter av böjligt material som är rullade runt dem ett skydd inifrån, och detta skydd ger produkten stadga när den presenteras och underlättar dess transport och användning. Vidare är en hylsa en engångsartikel i den mening som avses i nämnda artikel 3.1 första stycket andra meningen, när väl den produkt av böjligt material som rullats runt den har tagit slut.
- 34 I den mån hylsan är utformad på sådant sätt att den tillsammans med den produkt av böjligt material som rullats runt den utgör en säljenhet för konsumenten på försäljningsstället, motsvarar den dessutom definitionen av primär förpackning i artikel 3.1 andra stycket a i direktiv 94/62.
- 35 Även om det förvisso är korrekt att sådana hylsor, med beaktande av deras funktion som stöd och nystvinda för de produkter av böjligt material som rullats runt dem, är nödvändiga för att stödja dessa produkter under hela deras livslängd, är det likväl så att de inte uppfyller de kriterier som uppställs i den negativa definitionen i artikel 3.1 tredje stycket i) i direktiv 94/62. Till skillnad från tepåsar eller kaffekapslar, vilka i bilaga I till direktiv 94/62 anges som exempel på artiklar som inte utgör förpackningar i den mening som avses i denna bestämmelse, utgör hylsan inte en del av den produkt av böjligt material till vilken den fungerar som stöd och nystvinda, och den är inte avsedd att konsumeras eller bortskaffas tillsammans med denna produkt. Tvärtom finns den kvar och måste slängas när väl nämnda produkt har tagit slut.
- 36 Slutligen ska det påpekas att tolkningen att hylsorna utgör förpackningar i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 94/62 bekräftas av att kommissionen antagit direktiv 2013/2, genom vilket bilaga I till direktiv 94/62 ändrades. Efter denna ändring nämns i denna bilaga "[r]ullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material ... är upprullat" i förteckningen över belysande exempel på förpackningar som motsvarar kriterierna i artikel 3.1 tredje stycket i) i direktiv 94/62.
- 37 Mot denna bakgrund ska artikel 3.1 i direktiv 94/62 tolkas så, att hylsor som har formen av rör, tuber eller cylindrar på vilka produkter av böjligt material är upprullade, och som säljs till konsumenter, utgör förpackningar i den mening som avses i denna bestämmelse.

Prövning av giltighetsfrågan i mål C-530/15

- 38 Den hänskjutande domstolen har ställt denna fråga – vilken ställs i andra hand, för det fall EU-domstolen ger ett nekande svar på den fråga som hänskjutits i mål C-313/15 – för att få klarhet i huruvida kommissionen genom att anta direktiv 2013/2, som tog med hylsor bland exemplen på avsedda förpackningar i bilaga I till direktiv 94/62, åsidosatte innebörden av begreppet förpackning i den mening som avses i artikel 3 i sistnämnda direktiv, och överskred sina genomförandebefogenheter.
- 39 Mot bakgrund av domstolens jakande svar på den fråga som hänskjutits i mål C-313/15, saknas anledning att besvara den fråga som hänskjutits i mål C-530/15.

Rättegångskostnader

- 40 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i de nationella målen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på de hänskjutande domstolarna att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/12/EG av den 11 februari 2004 ska tolkas så, att hylsor som har formen av rör, tuber eller cylindrar runt vilka produkter av böjligt material är upprullade, och som säljs till konsumenter, utgör förpackningar i den mening som avses i denna bestämmelse.

Underskrifter